

บทที่ 4

โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเหนือตอนบนและจังหวัดเชียงใหม่

ภาคเหนือตอนบนประกอบด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย แม่ฮ่องสอน และตาก มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 63.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 60.3 ของภาคเหนือ ภาคเหนือตอนบนเป็นฐานเศรษฐกิจและแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของภาคเหนือ กิจกรรมเศรษฐกิจมีความหลากหลายทั้งสาขาเกษตรกรรมและนอกเกษตรกรรม สาขาเกษตรกรรมได้รับการปรับปรุงโครงสร้างจากข้าวและพืชไร่บางชนิดผู้พืชผักและไม้ผลที่มีมูลค่าสูงขึ้น เช่น พืชผักและไม้ผลเมืองหนาว และนำผลผลิตเกษตรมาแปรรูปเพิ่มมากขึ้น ส่วนกิจกรรมนอกสาขาเกษตร ได้แก่ สาขาการบริการและท่องเที่ยว การลงทุนและการผลิตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก การค้าชายแดน การค้าปลีกและค้าส่ง การคมนาคมขนส่งและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น กิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งสาขาการเกษตรและนอกภาคการเกษตรมีความสำคัญในการสร้างรายได้และการจ้างงานต่อภาคเหนือตอนบนมากขึ้นตามลำดับ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ, 2542)

โครงสร้างเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบน ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 และโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเหนือตอนบนหลังวิกฤตเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2541 จนถึงปัจจุบัน ดังนี้

4.1 โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

4.1.1 โครงสร้างเศรษฐกิจและการผลิตในสาขาที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน

โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเหนือตอนบนได้เปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาสาขาเกษตรกรรมเป็นหลักไปสู่สาขาบริการและสาขาอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบนช่วงปี พ.ศ. 2534 - 2539 มีค่าประมาณร้อยละ 6.5 ในช่วงปี 2537 - 2539 มีค่าประมาณร้อยละ 6.2 โดยในปี 2539 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเหนือตอนบนคิดเป็นร้อยละ 54.7 และ 5.18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ, 2542) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ในภาคเหนือตอนบนตั้งแต่ปี 2533 - 2539 เฉลี่ยร้อยละ 11.38 โดยจังหวัดที่มีอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สูงสุด คือจังหวัดลำพูน เฉลี่ย 21.5 ต่อปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทยในปี 2539 ที่มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 11.9 ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.1

โครงสร้างการผลิตในสาขาที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคเหนือ, 2542) ได้แก่

1) สาขาเกษตรกรรม ปี พ.ศ. 2539 มีมูลค่าประมาณ 3.7 พันล้านบาท และมีสัดส่วน ร้อยละ 15.01 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (GRP) ภาคเหนือตอนบน โดยเริ่มมีสัดส่วนลดลงมา ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2534 จากร้อยละ 20 เหลือเพียงร้อยละ 15 พื้นที่ที่มีผลผลิตทางการเกษตรที่ สำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ตาก และพะเยา โดยมีมูลค่าทางการเกษตรกว่า ร้อยละ 82 ของภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะเชียงใหม่ และเชียงราย มีสัดส่วนมูลค่าทางการเกษตร สูงถึงร้อยละ 26.74 และ 18.09 ตามลำดับ

2) สาขาบริการ ปี พ.ศ. 2539 มีมูลค่าประมาณ 3.8 พันล้านบาท และมีสัดส่วนเฉลี่ย ร้อยละ 16.66 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (GRP) ภาคเหนือตอนบน โดยคิดเป็นร้อยละ 61.19 ของ มูลค่าของสาขาการบริการในภาคเหนือ โดยมูลค่าในภาคบริการอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ร้อยละ 46.57 และเชียงรายร้อยละ 13.17 ลำปางร้อยละ 11.06 กิจกรรมสำคัญในสาขาบริการคือ ธุรกิจท่องเที่ยว

3) สาขาการค้าระหว่างประเทศ การส่งออกสินค้าผ่านด่านศุลกากรในภาคเหนือตอนบน มีมูลค่าประมาณ 33.3 พันล้านบาท โดยการส่งออกส่วนใหญ่เป็นชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในนิคม อุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ซึ่งได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 42 จากความต้องการของตลาดยุโรป และสหรัฐอเมริกา สำหรับการส่งออกผ่านชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ 82.2 ส่วนการนำเข้า มีมูลค่า ประมาณ 20.3 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.4 ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการผลิต สินค้าในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

4) สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่าประมาณ 3 พันล้านบาท มีอัตราขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงกว่า สาขาอื่น ๆ คือ ร้อยละ 25.4 ทั้งนี้เนื่องจากการขยายตัวลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเป็น สำคัญ

5) สาขาการธนาคาร ในปี พ.ศ. 2539 การขยายตัวเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ได้ชะลอตัว ลง โดยมีเงินฝากเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 7.5

4.1.2 ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือนภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

ลักษณะการบริโภคของครัวเรือนจากรายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ ครัวเรือนภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2537 และ 2539 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สามารถนำเสนอได้แบ่ง ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ก) รายได้ของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบน

ผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนในปี พ.ศ. 2539 พบว่า ในภาคเหนือตอนบนครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 7,755 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 7,642 บาท และรายได้ประจําเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,191 บาท ซึ่งครัวเรือนภาคเหนือตอนบนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 คิดเป็นร้อยละ 29.36 โดยในปี พ.ศ. 2537 พบว่าครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 5,995 บาท โดยเป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 5,919 บาท และรายได้ประจําเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,682 บาท โดยเฉลี่ยครัวเรือนละประมาณ 1,760 บาทต่อเดือน

เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดในปี พ.ศ. 2539 พบว่า จังหวัดที่มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือนสูงสุด คือ จังหวัดเชียงใหม่ ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 9,806 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 9,641 บาท และรายได้ประจําเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 3,028 บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 คิดเป็นร้อยละ 26.45 โดยพบว่าในปี พ.ศ. 2537 ครัวเรือนจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้ต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 7,755 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 7,623 บาท และรายได้ประจําเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,360 บาท

สำหรับจังหวัดที่มีครัวเรือนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ จังหวัดพะเยา พบว่าในปี พ.ศ. 2539 ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 6,129 บาท เป็นรายได้ประจำเดือนละประมาณ 6,075 บาท และรายได้ประจําเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,828 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 คิดเป็นร้อยละ 59.69 โดยในปี พ.ศ. 2537 ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 3,838 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 3,815 บาท และรายได้ประจําเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,155 บาท

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ คือในปี พ.ศ. 2539 ครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 โดยในรายละเอียดดูได้จากตารางที่ 4.1

ข) รายจ่ายของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบน

ผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนในปี พ.ศ. 2539 พบว่า ครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 6,684 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 5,898 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนประมาณเดือนละ 1,691 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 คิดเป็นร้อยละ 18.03 โดยในปี พ.ศ. 2537 ครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีค่า

ตารางที่ 4.1 แสดงรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนปี พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2539

(หน่วย: บาท)

จังหวัด	ปี พ.ศ. 2537					ปี พ.ศ. 2539				
	อัตราร้อย ละของ ครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน โดยเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือน		รายได้ ประจำ ต่อคน ต่อเดือน	อัตราร้อย ละของ ครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน โดยเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือน		รายได้ ประจำต่อ คนต่อเดือน
			รายได้ ทั้งสิ้น	รายได้ ประจำ				รายได้ ทั้งสิ้น	รายได้ ประจำ	
เชียงใหม่	14.4	3.2	7,755	7,623	2,360	14.0	3.2	9,806	9,641	3,028
เชียงราย	10.3	3.5	6,248	6,063	1,724	9.8	3.5	7,955	7,523	2,162
พะเยา	4.4	3.3	3,838	3,815	1,155	4.6	3.3	6,129	6,075	1,828
ลำพูน	4.2	3.4	7,104	7,030	2,055	4.0	3.3	8,735	8,636	2,582
ลำปาง	7.2	3.4	7,482	7,373	2,138	6.8	3.5	8,208	8,186	2,345
แพร่	4.6	3.5	6,358	6,280	1,794	4.6	3.4	8,261	8,221	2,389
น่าน	3.8	3.9	4,782	4,773	1,216	3.6	3.9	6,913	6,860	1,771
แม่ฮ่องสอน	1.6	3.9	4,088	4,088	1,038	1.2	4.3	6,187	6,132	1,439
ตาก	2.9	3.8	6,298	6,226	1,657	3.1	3.5	7,604	7,503	2,173
ภาคเหนือตอนบน	53.4	3.5	5,995	5,919	1,682	51.7	3.5	7,755	7,642	2,191
ภาคเหนือ	100.0	3.5	6,260	6,116	1,740	100.0	3.4	8,331	8,123	2,362

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2537 และ 2539: ออนไลน์)

ใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 5,663 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 5,114 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนประมาณเดือนละ 1,452 บาท แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2539 หรือในช่วงเวลา 2 ปีก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในลักษณะที่เพิ่มขึ้นทั้งในระดับครัวเรือนและระดับบุคคล

เมื่อพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายของครัวเรือนเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงสุดในปี พ.ศ. 2539 คือ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณเดือนละ 9,040 บาท โดยเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 7,945 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,496 บาท ในปี พ.ศ. 2537 ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 7,284 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยประมาณเดือนละ 6,741 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,087 บาท

จังหวัดที่ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายต่ำสุดต่อเดือน ในปี พ.ศ. 2537 คือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณ 3,409 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการ

อุปโภคบริโภคเฉลี่ยประมาณเดือนละ 3,180 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 807 บาท และในปี พ.ศ. 2539 คริวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 5,045 บาท โดยค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นเป็นประมาณเดือนละ 4,470 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนเพิ่มขึ้นเป็นประมาณเดือนละ 1,049 บาท ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของคริวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนปี พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2539

(หน่วย: บาท)

จังหวัด	ปี พ.ศ. 2537					ปี พ.ศ. 2539				
	อัตราร้อย ละของ คริวเรือน	ขนาดของ คริวเรือน โดยเฉลี่ย	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อเดือน ต่อคริวเรือน		ค่าใช้จ่าย เพื่อการ อุปโภค บริโภคต่อ คน ต่อเดือน	อัตราร้อย ละของ คริวเรือน	ขนาดของ คริวเรือน โดยเฉลี่ย	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ เดือนต่อคริวเรือน		ค่าใช้จ่าย เพื่อการ อุปโภค บริโภคต่อ คนต่อเดือน
			ค่าใช้จ่าย ทั้งสิ้น	ค่าใช้จ่าย เพื่อการ อุปโภค บริโภค				ค่าใช้จ่าย ทั้งสิ้น	ค่าใช้จ่าย เพื่อการ อุปโภค บริโภค	
เชียงใหม่	14.4	3.2	7,284	6,741	2,087	14.0	3.2	9,040	7,945	2,496
เชียงราย	10.3	3.5	6,427	5,736	1,631	9.8	3.5	7,302	6,459	1,856
พะเยา	4.4	3.3	4,340	3,965	1,200	4.6	3.3	5,910	5,107	1,537
ลำพูน	4.2	3.4	6,049	5,446	1,592	4.0	3.3	7,148	6,311	1,887
ลำปาง	7.2	3.4	6,001	5,097	1,478	6.8	3.5	6,708	5,960	1,708
แพร่	4.6	3.5	6,231	5,651	1,614	4.6	3.4	5,418	4,639	1,348
น่าน	3.8	3.9	5,434	5,006	1,275	3.6	3.9	6,663	6,244	1,612
แม่ฮ่องสอน	1.6	3.9	3,409	3,180	807	1.2	4.3	5,045	4,470	1,049
ตาก	2.9	3.8	5,792	5,208	1,385	3.1	3.5	6,920	5,948	1,722
ภาคเหนือตอนบน	53.4	3.5	5,663	5,114	1,452	51.7	3.5	6,684	5,898	1,691
ภาคเหนือ	100.0	3.5	5,956	5,381	1,531	100.0	3.4	7,043	6,213	1,807

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2537 และ 2539: ออนไลน์)

4.2 โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเหนือตอนบนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

4.2.1 โครงสร้างเศรษฐกิจและการผลิตในสาขาที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน

ภาคเหนือตอนบน มีโครงสร้างเศรษฐกิจหลักเปลี่ยนแปลงการพึ่งพาจากสาขาเกษตรเป็นหลักไปสู่สาขาบริการและสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเหนือเปรียบเทียบกับทั้งประเทศหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 2542 มีสัดส่วนลดลงเป็นร้อยละ 9.21

มูลค่า 425,066 ล้านบาท การกระจายการผลิตในปี 2542 สัดส่วนการผลิตของจังหวัดภาคเหนือตอนบน และตอนล่างเกือบไม่เปลี่ยนแปลง มีมูลค่า 231,840 ล้านบาท และ 193,226 ล้านบาท ตามลำดับ

1) สาขาเกษตรกรรม ปี 2542 มีสัดส่วนลดลงเป็นร้อยละ 21.55 คิดเป็นมูลค่า 91,604 ล้านบาท ในปี 2545 ผลผลิตพืชสำคัญใกล้เคียงกับปี 2544 แม้ว่าผลผลิตข้าวในปีลดลงถึงร้อยละ 6.2 แต่ผลผลิตพืชหลัก เช่น อ้อยโรงงาน ลำไยและลิ้นจี่ เพิ่มขึ้นจากปี 2544 ถึงร้อยละ 22.7 ร้อยละ 109.5 และร้อยละ 63.7 ตามลำดับ ขณะเดียวกันราคาพืชผลหลักก็ปรับตัวสูงขึ้นจากปี 2544 ถึงร้อยละ 2.4 โดยราคาข้าวเปลือกเจ้านาปี 5% ข้าวโพดความชื้นไม่เกิน 14% กระเทียม ถั่วเหลือง และมันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 ร้อยละ 9.1 ร้อยละ 31.9 ร้อยละ 4.6 และร้อยละ 40.3 ตามลำดับ ส่งผลให้รายได้เกษตรกรจากการจำหน่ายพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 2.4 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 ปี 2544

2) สาขาการบริการ ปี 2542 ได้ปรับตัวสูงขึ้นมากจนมีความสำคัญอันดับสอง มีสัดส่วนการผลิตเท่ากับร้อยละ 17.48 การผลิตสาขาบริการส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในปี 2542 มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 62.58 มูลค่า 46,499 ล้านบาท ปี 2545 ภาวะการท่องเที่ยวชะลอตัวจากปี 2544 โดยช่วงต้นปีถึงไตรมาส 3 การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ผลจากการก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกาเมื่อปลายปี 2544 เหตุการณ์ความไม่สงบตามแนวชายแดนไทย-พม่า รวมทั้งการแข่งขันฟุตบอลโลก ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเยี่ยมเยือนภาคเหนือช่วง 9 เดือนของปี 2545 ลดลงร้อยละ 6.7 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.0 ปี 2544

3) สาขาการค้า ในปี 2542 มีสัดส่วนการผลิตเท่ากับร้อยละ 16.24 มูลค่า 69,035 ล้านบาท ซึ่งมีแนวโน้มปรับตัวลดต่ำลงจนมีความสำคัญอันดับสาม

4) สาขาอุตสาหกรรม ปี 2542 มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 13.24 มูลค่า 56,277 ล้านบาทปี 2545 ผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญของภาคเหนือเร่งตัวจากปี 2544 ทั้งที่ผลิตเพื่อส่งออกและบริโภคในประเทศ โดยอุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออกในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.2 เทียบกับที่ลดลงร้อยละ 5.0 ปี 2544 เป็น 1,087 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ. ตามความต้องการของต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น อุตสาหกรรมน้ำตาลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.0 เป็น 1.38 ล้านเมตริกตัน ด้านอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศขยายตัวมากขึ้น การผลิตปูนซีเมนต์เพิ่มตามความต้องการบ้านอยู่อาศัย การผลิตสังกะสีเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 2.8 เป็น 105 พันเมตริกตัน

5) สาขาการธนาคาร ในปี 2542 ได้ชะลอตัวลดลงมากสัดส่วนการผลิตเท่ากับร้อยละ

3.54 ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนบน

4.2.2 การบริโภคของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบนหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

ก) รายได้ของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบน

ผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2543 พบว่า ครัวเรือนภาคเหนือตอนบนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 8,418 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 8,172 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,408 บาท ซึ่งรายได้ของครัวเรือนภาคเหนือตอนบนในปี พ.ศ. 2543 ลดลงจากปี พ.ศ. 2541 โดยเฉลี่ยครัวเรือนละประมาณ 547 บาทต่อเดือน หรือลดลงร้อยละ 6.38 โดยในปี พ.ศ. 2541 ครัวเรือนในภาคเหนือตอนบนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 8,992 บาท โดยเป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 8,840 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,581 บาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด ในปี พ.ศ. 2543 พบว่า จังหวัดที่มีรายได้ของครัวเรือนต่อเดือนสูงที่สุด คือ จังหวัดลำพูน โดยพบว่า ครัวเรือนจังหวัดลำพูน ครัวเรือนมีรายได้ต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 10,231 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 10,027 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 3,066 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 17.30 โดยในปี พ.ศ. 2541 ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 8,722 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 8,490 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,548 บาท จังหวัดที่ครัวเรือนมีรายได้สูงสุดในปี พ.ศ. 2541 คือจังหวัดลำปาง พบว่า ครัวเรือนมีรายได้ต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณ 14,177 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 14,054 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 4,098 บาท และ ในปี พ.ศ. 2543 ครัวเรือนมีรายได้ลดลง จากปี พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 31.33 โดยในปี พ.ศ. 2543 ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 9,735 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 9,676 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,825 บาท

สำหรับจังหวัดที่มีครัวเรือนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด ในปี พ.ศ. 2543 เป็นจังหวัดพะเยา โดยพบว่าครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 5,928 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 5,865 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,789 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ลดลงจากปี พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 20.86 โดยในปี พ.ศ. 2541 ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 7,491 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 7,374 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคน

ประมาณเดือนละ 2,307 บาท ในส่วนจังหวัดที่มีรายได้ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2541 คือจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่พบว่าครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 5,934 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 5,878 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,488 บาท แต่ในปี พ.ศ. 2543 ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 6.06 โดยในปี พ.ศ. 2543 ครัวเรือนจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีรายได้ทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 6,317 บาท เป็นรายได้ประจำประมาณเดือนละ 6,291 บาท และรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,728 บาท

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ บางจังหวัดครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น บางจังหวัดครัวเรือนมีรายได้ลดลง โดยจังหวัดที่มีรายได้ลดลงนั้นส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจระดับภูมิภาค คือ จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย ส่วนจังหวัดที่ไม่ได้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ คือ แพร่ พะเยา ลำพูน ตาก และแม่ฮ่องสอน รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนปี พ.ศ. 2541 และ พ.ศ. 2543

(หน่วย: บาท)

จังหวัด	ปี พ.ศ. 2541					ปี พ.ศ. 2543				
	อัตราร้อย ละของ ครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน โดยเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือน		รายได้ ประจำ ต่อคนต่อ เดือน	อัตราร้อย ละของ ครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน โดยเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือน		รายได้ ประจำ ต่อคนต่อ เดือน
			รายได้ ทั้งสิ้น	รายได้ ประจำ				รายได้ ทั้งสิ้น	รายได้ ประจำ	
เชียงใหม่	13.8	3.2	10,349	10,123	3,110	14.4	3.1	9,243	9,012	2,933
เชียงราย	9.9	3.5	8,924	8,752	2,522	9.4	3.6	7,930	7,450	2,082
พะเยา	4.8	3.2	7,491	7,374	2,307	4.6	3.3	5,928	5,865	1,789
ลำพูน	4.1	3.3	8,722	8,490	2,548	4.1	3.3	10,231	10,027	3,066
ลำปาง	7.0	3.4	14,177	14,054	4,098	6.9	3.4	9,735	9,676	2,825
แพร่	4.8	3.3	8,522	8,217	2,461	4.6	3.4	9,366	8,461	2,477
น่าน	3.6	3.7	7,387	7,373	1,983	3.9	3.4	7,334	7,220	2,134
แม่ฮ่องสอน	1.3	3.9	5,934	5,878	1,488	1.4	3.6	6,317	6,291	1,728
ตาก	3.2	3.4	9,423	9,297	2,712	3.0	3.6	9,674	9,542	2,637
ภาคเหนือตอนบน	52.5	3.4	8,992	8,840	2,581	52.3	3.4	8,418	8,172	2,408
ภาคเหนือ	100.0	3.4	9,780	9,562	2,759	100.0	3.4	8,652	8,422	2,470

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2541 และ 2543: ออนไลน์)

ข) รายจ่ายของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบน

ผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2543 พบว่า ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนลดลง โดยมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 7,109 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 6,191 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนประมาณเดือนละ 1,825 บาท ซึ่งเป็นรายจ่ายที่ลดลงจากปี พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 4.01 โดยในปี พ.ศ. 2541 ครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 7,406 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 6,333 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนประมาณเดือนละ 1,847 บาท แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2543 หรือในช่วงเวลา 2 ปี หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในลักษณะลดลงทั้งในระดับครัวเรือนและระดับบุคคล

เมื่อพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายของครัวเรือนเป็นรายจังหวัด ในปี พ.ศ. 2543 จังหวัดที่ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายสูงสุด คือ จังหวัดลำพูน ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณ 8,480 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยประมาณเดือนละ 7,421 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,269 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 5.51 โดยในปี พ.ศ. 2541 ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 8,037 บาท โดยค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 7,161 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,149 บาท สำหรับจังหวัดที่ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายสูงสุดต่อเดือน ในปี พ.ศ. 2541 คือ จังหวัดลำปาง ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณ 9,884 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยประมาณเดือนละ 7,928 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 2,312 บาท แต่ในปี พ.ศ. 2543 ครัวเรือนในจังหวัดลำปางมีค่าใช้จ่ายลดลงเป็น 7,712 บาท โดยค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคลดลงเป็นประมาณเดือนละ 6,685 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนลดลงเป็นประมาณเดือนละ 1,952 บาท สำหรับ

จังหวัดที่ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายต่ำสุดต่อเดือนในปี พ.ศ. 2543 คือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณ 5,225 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 4,824 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,325 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ลดลงเล็กน้อยจากปีในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งพบว่าครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนทั้งสิ้นประมาณ 5,249 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยประมาณ

เดือนละ 4,651 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนประมาณเดือนละ 1,178 บาท
ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในจังหวัดภาคเหนือตอนบนปี พ.ศ. 2541
และ พ.ศ. 2543

(หน่วย : บาท)

จังหวัด	ปี พ.ศ. 2541					ปี พ.ศ. 2543				
	อัตราร้อย ละของ ครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน โดยเฉลี่ย	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือน		ค่าใช้จ่าย เพื่อการ อุปโภค บริโภค ต่อคน ต่อ เดือน	อัตราร้อย ละของ ครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน โดยเฉลี่ย	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อ เดือนต่อครัวเรือน		ค่าใช้จ่าย เพื่อการ อุปโภค บริโภคต่อ คน ต่อ เดือน
			ค่าใช้จ่า ยทั้งสิ้น	ค่าใช้จ่า ยเพื่อการ อุปโภค บริโภค				ค่าใช้ จ่าย ทั้ง สิ้น	ค่าใช้จ่า ยเพื่อการ อุปโภค บริโภค	
เชียงใหม่	13.8	3.2	8,600	7,095	2,180	14.4	3.1	7,477	6,462	2,103
เชียงราย	9.9	3.5	7,486	6,753	1,946	9.4	3.6	6,487	5,739	1,604
พะเยา	4.8	3.2	6,603	5,625	1,760	4.6	3.3	6,136	5,272	1,608
ลำพูน	4.1	3.3	8,037	7,161	2,149	4.1	3.3	8,480	7,421	2,269
ลำปาง	7.0	3.4	9,884	7,928	2,312	6.9	3.4	7,712	6,685	1,952
แพร่	4.8	3.3	6,532	5,407	1,620	4.6	3.4	7,960	6,757	1,978
น่าน	3.6	3.7	6,450	5,895	1,585	3.9	3.4	6,699	6,072	1,794
แม่ฮ่องสอน	1.3	3.9	5,249	4,651	1,178	1.4	3.6	5,225	4,824	1,325
ตาก	3.2	3.4	7,816	6,480	1,890	3.0	3.6	7,805	6,488	1,793
ภาคเหนือตอนบน	52.5	3.4	7,406	6,333	1,847	52.3	3.4	7,109	6,191	1,825
ภาคเหนือ	100.0	3.4	8,210	7,059	2,037	100.0	3.4	7,318	6,357	1,864

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2541 และ 2543: ออนไลน์)

4.3 โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจทุกด้านของภาคและของภาคเหนือตอนบนมี
สัดส่วนการผลิต ประมาณ 1 ใน 5 ของผลิตภัณฑ์ภาค มีจำนวนสาขานาการ พาณิชยกรรมสูงสุดเป็น
อันดับสามของประเทศ เงินฝากและเงินให้ สิ้นเชื่อมีสัดส่วนสูงประมาณ 1 ใน 3 ของเงินฝากและ
สิ้นเชื่อทั้งภาค

มูลค่ารวมผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2532-2536 มีจำนวนดังนี้ 34,291 ล้าน
บาท 42,453 ล้านบาท 48,181 ล้านบาท 48,221 ล้านบาท และ 53,822 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนมูลค่า
รวมผลิตภัณฑ์เฉพาะในปี พ.ศ. 2536 จะประกอบไปด้วยสาขาการผลิตที่สำคัญ 2 สาขา คือ สาขา

การเกษตร เป็นเงิน 6,766 ล้านบาท (ร้อยละ 12.57) เน้นหนักการทำกิจกรรม และสาขานอกภาค การเกษตร เป็นเงิน 47,055 ล้านบาท (ร้อยละ 87.43) เน้นหนักกิจการบริการ การค้าส่งและค้าปลีก หนาकार ประกันภัย อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง

ภาวะเศรษฐกิจระดับครัวเรือนของจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมของครัวเรือน โดยจัดตามอาชีพและสถานภาพการทำงานที่ทำรายได้ส่วนใหญ่ให้แก่ครัวเรือน กล่าวคือ ครัวเรือนที่มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากกำไรในการประกอบการเกษตรถูกจัดเป็นครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตร ครัวเรือนที่มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากกำไรในการประกอบธุรกิจ ถูกจัดเป็นครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร ส่วนครัวเรือนที่มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน ถูกจัดเป็นครัวเรือนลูกจ้าง สำหรับครัวเรือนที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ มีรายได้หลักส่วนใหญ่มาจากเงินที่ได้รับการช่วยเหลือหรือรายได้จากทรัพย์สิน อย่างไรก็ตาม ครัวเรือนทุกสถานะทางเศรษฐกิจสังคม นอกจากมีรายได้ส่วนใหญ่จากอาชีพหลักแล้ว ยังมีรายได้จากแหล่งอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตร นอกจากจะมีรายได้หลักจากกำไรในการประกอบการเกษตร ร้อยละ 55.3 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนแล้ว ยังมีรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินอีก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลผลิตเกษตรที่ครัวเรือนผลิตได้ และนำมาบริโภคในครัวเรือนอีกร้อยละ 16.7 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนและรายได้จากค่าแรงและเงินเดือนร้อยละ 7.7 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนที่เหลืออีกร้อยละ 10.8 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน เป็นรายได้จากรายรับที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ กำไรจากการประกอบธุรกิจ เงินที่ได้รับการช่วยเหลือและรายได้จากทรัพย์สิน เป็นต้น ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.5

4.3.1 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนและประเภทของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน

จากผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติเชียงใหม่ ปี 2541 พบว่า ครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณเดือนละ 8,600 บาทต่อเดือน ในจำนวนนี้ประมาณ 1,095 บาทหรือร้อยละ 82.5 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม ยาสูบ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ที่อยู่อาศัย ค่าตรวจรักษาพยาบาลและค่ายา ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและค่าบริการสื่อสาร การบันเทิงและการอ่าน การศึกษา และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนค่าใช้จ่ายอีกประมาณ 1,505 บาทหรือร้อยละ 17.5 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคและบริโภค ได้แก่ ค่าภาษี ของขวัญ และเงินบริจาค เบี้ยประกันภัย เงินซื้อสลากกินแบ่ง ดอกเบี้ยเงินกู้ เป็นต้น ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้และสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่

แหล่งที่มาของ รายได้	ครัวเรือน ทั้งสิ้น		ผู้ถือครอง ทำการเกษตร		ผู้ดำเนินธุรกิจ ที่ไม่ใช่การเกษตร		ถูกจ้าง		ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงาน ในเชิงเศรษฐกิจ	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	10,349	100.0	6,438	100.0	10,213	100.0	11,501	100.0	8,492	100.0
1	4,277	41.3	497	7.7	1,149	9.6	8,446	73.4	414	4.9
2	2,075	20.1	167	2.6	7,735	64.4	290	2.5	438	5.1
3	781	7.5	3,558	55.3	322	2.7	110	1.0	178	2.1
4	337	3.3	96	1.5	197	1.6	262	2.3	1,217	14.3
5	697	6.7	128	2.0	237	2.0	310	2.7	3,802	44.8
6	901	8.7	1,076	16.7	834	6.9	848	7.4	978	11.5
7	226	2.2	305	4.7	467	3.9	121	1.0	34	0.4
8	1,055	10.2	611	9.5	1,072	8.9	1,114	9.7	1,431	16.9
อัตราร้อยละของ ครัวเรือน	100.0		17.8		24.0		45.7		12.5	
ขนาดของครัว เรือนโดยเฉลี่ย	3.3		3.6		3.5		3.3		2.2	

ที่มา : สำนักงานสถิติเชียงใหม่ (2542)

หมายเหตุ : 1 = ค่าแรงและเงินเดือน

2 = กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจส่วนตัวที่ไม่ใช่การเกษตร (รวมรายได้จากการให้เช่าห้อง)

3 = กำไรสุทธิจากการทำเกษตร

4 = รายได้จากทรัพย์สิน

5 = เงินที่ได้จากทรัพย์สิน

6 = รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (ไม่รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง)

7 = รายรับที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ

8 = ค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง

เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พบว่าครัวเรือนถูกจ้างมีค่าใช้จ่ายสูงสุด คือประมาณเดือนละ 9,636 บาท รองลงมาคือครัวเรือนที่ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่เกษตร และครัวเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ มีค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ 9,477 บาท และ 7,091 บาท ตามลำดับ ส่วนครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรมีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดคือ ประมาณเดือนละ 5,804 บาท

ตารางที่ 4.6 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายและสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่

ประเภทของ ค่าใช้จ่าย	ครัวเรือน ทั้งสิ้น		ผู้ถือครอง ทำการเกษตร		ผู้ดำเนินธุรกิจ ที่ไม่ใช่การเกษตร		ลูกจ้าง		ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงาน ในเชิงเศรษฐกิจ	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	8,600	100.0	5,804	100.0	9,477	100.0	9,636	100.0	7,091	100.0
ค่าใช้จ่ายเพื่อการ อุปโภคบริโภค	7,095	82.5	4,919	84.8	7,884	83.2	7,729	80.2	6,351	89.6
1	2,956	34.4	2,511	43.3	3,331	35.2	3,117	32.3	2,287	32.2
2	74	0.9	6	0.1	88	0.9	108	1.1	18	0.2
3	80	0.9	67	1.2	124	1.3	77	0.8	25	0.4
4	273	3.2	203	3.5	211	2.2	343	3.6	236	3.3
5	1,673	19.4	987	17.0	1,775	18.7	1,742	18.1	2,192	30.9
6	276	3.2	122	2.1	251	2.7	347	3.6	282	4.0
7	150	1.7	123	2.1	175	1.9	155	1.6	118	1.7
8	1,127	13.1	648	11.2	1,285	13.6	1,337	13.9	739	10.4
9	91	1.1	43	0.7	115	1.2	92	.9	111	1.6
10	287	3.3	76	1.3	354	3.7	325	3.4	315	4.5
11	108	1.3	133	2.3	175	1.8	86	0.9	27	0.4
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยว กับการอุปโภค บริโภค*	1,505	17.5	885	15.2	1,593	16.8	1,907	19.8	740	10.4
อัตราร้อยละของ ครัวเรือน	100.0		17.8		24.0		45.7		12.5	
ขนาดของครัว เรือนโดยเฉลี่ย	3.3		3.6		3.5		3.3		2.2	

ที่มา : สำนักงานสถิติเชียงใหม่ (2542)

หมายเหตุ : 1 = อาหารและเครื่องดื่ม

2 = เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์รวมเครื่องดื่ม

ที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งดื่มเมื่อไปบริโภคนอกบ้าน

3. = ยาสูบ หมาก ยานัตถ์ ฯลฯ

4 = เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า

5 = ที่อยู่อาศัย (รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่

ครัวเรือนอยู่เอง

* รวมค่าภาษี ของขวัญและเงินบริจาค เบี้ยประกันภัย เงินสลากกินแบ่ง ดอกเบี้ยเงินกู้ และค่าใช้จ่าย

อื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค

6 = ค่าตรวจรักษาพยาบาลและค่ายา

7 = ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล

8 = ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและค่า
บริการสื่อสาร

9 = การบันเทิงและการอ่าน

10 = การศึกษา

11 = เบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนพบว่า โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ประมาณ 3,110 บาท หรือร้อยละ 36.2 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม (รวมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และยาสูบ) รองลงมา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย (รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง) ประมาณ 1,673 บาทหรือร้อยละ 19.4 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและค่าบริการสื่อสาร ประมาณ 1,127 บาทหรือร้อยละ 13.1 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาประมาณ 287 บาทหรือร้อยละ 3.3 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือนที่เหลืออีกประมาณ 898 บาทหรือประมาณร้อยละ 10.5 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือนเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าตรวจรักษาพยาบาลและค่ายา ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบันเทิงและการอ่าน และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ สำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค มีประมาณร้อยละ 17.5 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน

หากพิจารณาสัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคที่สำคัญ (อาหารและเครื่องดื่ม ที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและค่าบริการสื่อสาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม) ตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน พบว่า ค่าอาหารและเครื่องดื่มนั้น ครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในหมวดนี้สูงที่สุด คือประมาณร้อยละ 43.3 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน รองลงมาได้แก่ ครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายดังกล่าวคือประมาณร้อยละ 35.2 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ส่วนครัวเรือนลูกจ้างและครัวเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายดังกล่าวใกล้เคียงกันคือประมาณร้อยละ 32.3 และร้อยละ 32.2 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน

ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและค่าบริการสื่อสารนั้น พบว่าครัวเรือนลูกจ้างและครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายดังกล่าวสูงพอ ๆ กัน คือประมาณร้อยละ 13.9 และ 13.6 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตร ประมาณร้อยละ 11.2 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ส่วนครัวเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจมีค่าใช้จ่ายค่าที่สุด ประมาณร้อยละ 10.4 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยนั้น พบว่าครัวเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายสูงที่สุด คือประมาณร้อยละ 30.9 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน รองลงมาคือครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร มีค่าใช้จ่ายประมาณร้อยละ 18.7 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ส่วนครัวเรือนลูกจ้างและครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวประมาณร้อยละ 18.1 และ 17.0 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือน ตามลำดับ

ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มและรองเท้าพบว่า ครั้วเรือนลูกจ้างและครั้วเรือนผู้ถือครองท่าการเกษตรมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวใกล้เคียงคือ ประมาณร้อยละ 3.6 และ 3.5 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครั้วเรือน ตามลำดับ ครั้วเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ มีค่าใช้จ่ายดังกล่าวประมาณร้อยละ 3.3 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครั้วเรือน ส่วนครั้วเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร มีค่าใช้จ่ายต่ำที่สุดประมาณร้อยละ 2.2 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครั้วเรือน

4.3.2 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนและแหล่งที่มาของรายได้ของครั้วเรือน

ครั้วเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 10,349 บาทต่อครั้วเรือนเมื่อพิจารณาตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคม พบว่าครั้วเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร มีรายได้สูงที่สุด ประมาณเดือนละ 12,013 บาท รองลงมาได้แก่ ครั้วเรือนลูกจ้างและครั้วเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ มีรายได้ประมาณเดือนละ 11,501 บาท และ 8,492 บาท ตามลำดับ สำหรับครั้วเรือนผู้ถือครองท่าการเกษตร มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำที่สุดเพียงเดือนละ 6,438 บาท ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.5

เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ของครั้วเรือน พบว่ารายได้หลักส่วนใหญ่ที่สำคัญมาจากค่าแรงและเงินเดือน เฉลี่ยประมาณเดือนละ 4,277 บาทหรือร้อยละ 41.3 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน รองลงมาได้แก่ ค่าไรสุทธิจากการทำธุรกิจส่วนตัวที่ไม่ใช่การเกษตร ซึ่งรวมรายได้จากการเช่าห้องด้วย ประมาณเดือนละ 2,075 บาทหรือร้อยละ 20.1 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน นอกจากนี้ครั้วเรือนยังมีรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินเฉลี่ยประมาณเดือนละ 901 บาทหรือร้อยละ 8.7 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน ค่าไรสุทธิจากการประกอบกิจการเกษตร 781 บาทหรือร้อยละ 7.5 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน เงินที่ได้รับเป็นการช่วยเหลือ 697 บาทหรือร้อยละ 6.7 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน มีรายได้จากทรัพย์สินเดือนละ 337 บาทหรือร้อยละ 3.3 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน รายรับที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ อีกประมาณ 226 บาทหรือร้อยละ 2.2 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน สำหรับค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครั้วเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง ซึ่งถือเป็นรายได้ส่วนหนึ่งของครั้วเรือน มีประมาณเดือนละ 1,055 บาทหรือร้อยละ 10.2 ของรายได้ทั้งหมดของครั้วเรือน

4.3.3 เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่าครั้วเรือนในจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,349 บาท และรายจ่าย 8,600 บาท ซึ่งรายได้สูงกว่ารายจ่ายประมาณเดือนละ 1,749 บาทต่อครั้วเรือนหรือ 537 ต่อคน หรือคิดเป็นรายได้สูงกว่ารายจ่ายร้อยละ

20.3 หากพิจารณาตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน จะเห็นว่าครัวเรือนทุกกลุ่มมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย กล่าวคือ ครัวเรือนลูกจ้างซึ่งเป็นครัวเรือนส่วนใหญ่ของจังหวัด (ประมาณร้อยละ 45.7 ของครัวเรือนทั้งหมด) มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายเดือนละ 1,865 บาทต่อครัวเรือนหรือ 570 บาทต่อคน ครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร (ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 24.0) มีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายเดือนละ 2,536 บาทต่อครัวเรือนหรือ 720 บาทต่อคน ครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรและครัวเรือนผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประมาณเดือนละ 634 บาท และ 1,401 บาทต่อครัวเรือน ตามลำดับ ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 รายได้และค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่

สถานะทางเศรษฐกิจ สังคมของครัวเรือน	อัตราร้อยละ ของครัวเรือน	ขนาดของ ครัวเรือน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	
			ต่อครัวเรือน	ต่อคน	ต่อครัวเรือน	ต่อคน
ครัวเรือนทั้งสิ้น	100.0	3.3	10,349	3,179	8,600	2,642
ผู้ถือครองทำการเกษตร	17.8	3.6	6,738	1,799	5,804	1,622
ผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การ เกษตร	24.0	3.5	12,013	3,411	9,477	2,691
ลูกจ้าง	45.7	3.3	11,501	3,510	9,636	2,940
- ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชา การ และเสมียนพนักงาน	19.8	3.4	18,385	5,362	15,391	4,488
- ผู้ปฏิบัติงานในกระบวน การผลิต คนงานเกษตร และคนงานทั่วไป	25.9	3.2	6,246	1,976	5,242	1,658
ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิง เศรษฐกิจ	12.5	2.2	8,492	3,855	7,091	3,219

ที่มา : สำนักงานสถิติเชียงใหม่ (2542)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ในปี 2541 กับ ปี 2539 พบว่าในช่วงระยะเวลา 2 ปี ครัวเรือน ในจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 หรือ คิดเป็นประมาณร้อยละ 2.75 ต่อปี ในขณะที่ครัวเรือนมีรายจ่ายลดลง โดยเฉลี่ยร้อยละ 4.9 หากพิจารณาตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน จะเห็นว่าครัวเรือนเกือบทุกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น ยกเว้นครัวเรือนผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร และครัวเรือนลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการ และเสมียนพนักงานมีรายได้ลดลง ครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้นมากที่สุดคือครัวเรือนลูกจ้างมี

รายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 18.8 และมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นมากกว่าครัวเรือนกลุ่มอื่น ๆ ด้วยเช่นกันคือ มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 3.5 ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 รายได้และค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมของครัวเรือน จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2539 เปรียบเทียบกับปี 2541

สถานะทางเศรษฐกิจ สังคมของครัวเรือน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน			รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน		
	2539	2541	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ	2539	2541	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ
ครัวเรือนทั้งสิ้น	9,806	10,349	5.5	9,040	8,600	-4.9
ผู้ถือครองทำการเกษตร	6,199					
ผู้ดำเนินธุรกิจที่ไม่ใช่การ เกษตร	15,269	12,013	-21.3	12,223	9,477	-22.5
ลูกจ้าง	9,679	11,501	18.8	9,311	9,636	3.5
- ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชา การ และเสมียนพนักงาน	18,501	18,385	-0.6	17,416	15,391	-11.6
- ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต คนงานเกษตร และคนงานทั่วไป	5,470	6,246	14.2	5,443	5,242	-3.7
ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิง เศรษฐกิจ	7,629	8,492	11.3	7,474	7,091	-5.1

ที่มา : สำนักงานสถิติเชียงใหม่ (2542)

และเมื่อจำแนกครัวเรือนตามชั้นของรายได้ประจำ และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนพบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ร้อยละ 30.4 ของครัวเรือนทั้งสิ้นมีรายได้ประจำ ต่อคนต่อครัวเรือนระหว่าง 1,000 – 1,999 บาท รองลงมาร้อยละ 21.9 ของครัวเรือนทั้งสิ้นมีรายได้ ประจำอยู่ในช่วง 2,000 – 2,999 บาท และร้อยละ 18.5 ของครัวเรือนทั้งสิ้นมีรายได้ประจำอยู่ ระหว่างเดือนละ 3,000 – 4,999 บาทต่อคน ส่วนครัวเรือนที่มีรายได้ประจำต่อคนต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไปมีประมาณร้อยละ 5.2 ของครัวเรือนทั้งสิ้น หากพิจารณาจากค่าใช้จ่ายเพื่อการ อุปโภคบริโภคโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน จะพบว่าครัวเรือนร้อยละ 45.0 ของครัวเรือนทั้งสิ้น มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณเดือนละ 1,000 – 1,999 บาท รองลงมาอีกร้อยละ 19.7 ของ ครัวเรือนทั้งสิ้น มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนประมาณเดือนละ 2,000 – 2,999 บาทและ ร้อยละ 13.9 ของครัวเรือนทั้งสิ้นมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 13.2 ของครัว เรือนทั้งสิ้นมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวประมาณเดือนละ 3,000 – 4,999 บาท และอีกร้อยละ 7.2 ของครัว เรือนทั้งสิ้นมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 5,000 – 9,999 บาทต่อคน ส่วนครัวเรือนที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อ

การอุปโภคบริโภคต่อคนต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไปมีประมาณร้อยละ 1.0 ของครัวเรือนทั้งสิ้น ดูรายละเอียดจากตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 อัตราร้อยละของครัวเรือนจำแนกตามชั้นของรายได้ประจำ และค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน

ชั้นของรายได้ประจำและค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนต่อเดือน	ครัวเรือนที่มีรายได้ประจำต่อคนต่อเดือน	ครัวเรือนที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อคนต่อเดือน
ต่ำกว่า 1,000 บาท	11.3	13.9
1,000 – 1,999 บาท	30.4	45.0
2,000 – 2,999 บาท	21.9	19.7
3,000 – 4,999 บาท	18.5	13.2
5,000 – 9,999 บาท	12.7	7.2
10,000 บาทขึ้นไป	5.2	1.0
รวม	100.0	100.0

ที่มา : สำนักงานสถิติเชียงใหม่ (2542)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved